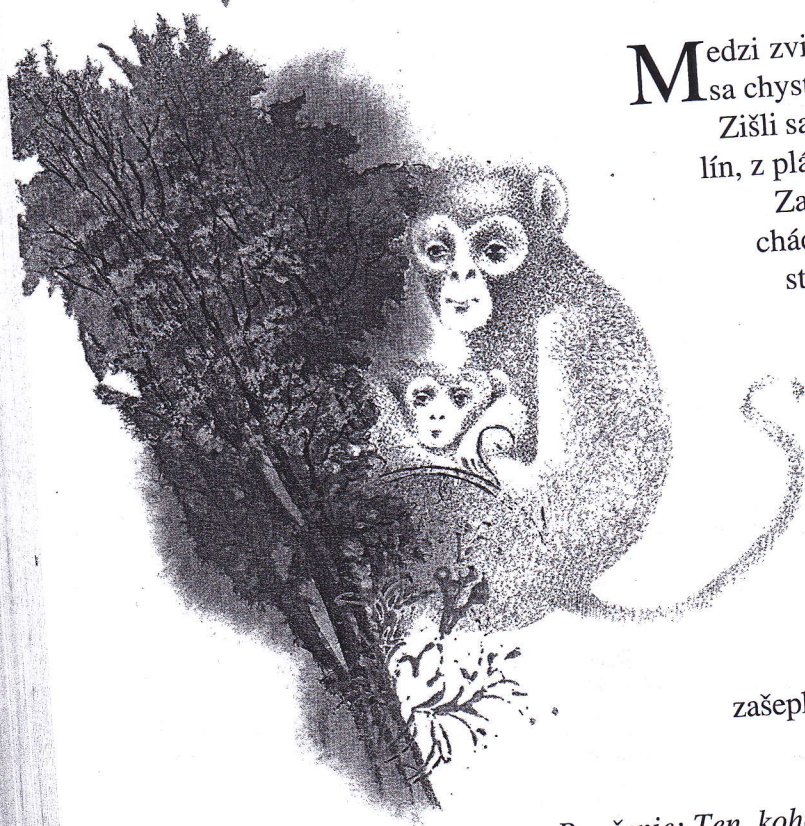

V ríši bájok a rozprávok
JUPITER A OPICA

Medzi zvieratami zavládlo veľké vzrušenie. Boh Jupiter sa chystal odmeniť zvierá, ktoré má najkrajšie mláďa. Zišli sa zvieratá z celého sveta. Prišli z vrchov aj z dolín, z plání aj od riek. A všetky so sebou priviedli deti. Za zvukov fanfár zostúpil z neba boh Jupiter. Prechádzal sa medzi stovkami zvierat, každé mláďa si starostlivo obzrel, aby mohol vyniesť rozsudok.

Bola tam aj opica a pritískala si k prsiam malé opičiatko. Jupiter pri nich zastal a zasmial sa, keď uvidel úbohé holohlavé mláďatko s tupým noštekcom.

„Čo tu preboha robíš?“ zahrnel. „Nemáš žiadnu nádej na víťazstvo. V živote som nevidel také čudné stvorenie.“

Veľký boj sa pohl ďalej. Opica si neprestala pritískať dieťa na prsia.

„Mne je jedno, čo si myslí Jupiter, či niekto iný,“ zašepkala. „Pre mňa si najkrajšie dieťatko na svete.“

Poučenie: Ten, koho máme radi, je v našich očiach vždy najkrajší.

ÚLOHA

» Porozprávaj obsah bájky.

Zlatá kniha bájok

DVAJA CHLAPCI A ORECH

Šli raz dvaja chlapci po ceste. Zrazu na zemi zbadali orech. Obidvaja sa rozbehli a chceli si ho zobrať.

Jeden ho zdvihol a riekol: „To je môj orech, ja som ho zbadal prvý.“

„Je môj,“ povedal chlapec, ktorý orech držal, „pretože som ho prvý zdvihol.“

V jednom kuse sa hádali a nevedeli sa dohodnúť.

O chvíľu stretli mocného urasteného mládenca. „Dajte mi ten orech, ja vás rozsúdim,“ povedal im.

Vysoký chlapec vzal orech, rozbil ho, rozdelil škrupinu na polovice a dal ich obidvom chlapcom. „Každý z vás má svoju polovicu,“ povedal.

Potom si strčil do úst jadro, zjedol ho a dodal: „Zvyšok je môj za to, že som vám pomohol.“

Poučenie: Kde sa dvaja bijú, tretí víťazí.